

Formanden gav dernæst Meddelelse om, at Raadet havde oversendt en af det særlige Udvalg angaaende Kontrol med den private Fabrikation af Vaaben, Ammunition og Krigsmateriel og Offentliggørelse af Fabrikationerne afgivet Beretning til Forsamlingen, og dette Spørgsmaal optoges derefter paa Dagsordenen.

Forsamlingen vedtog i Lighed med tidligere Aar at nedsætte 6 Hovedudvalg til Behandling af de forskellige paa Dagsordenen opførte Spørgsmaal.

Hovedudvalgene konstituerede sig dernæst og valgte følgende Formænd: 1. Udvalg: *Scialoja* (Italien); 2. Udvalg: *Motta* (Schweiz); 3. Udvalg: *Benes* (Czekoslovakiet); 4. Udvalg: Grev *Moltke* (Danmark); 5. Udvalg: *O'Sullivan* (Irland); 6. Udvalg: *Janson* (Belgien).

Forsamlingens Formand, Udvalgenes Formænd, følgende af Forsamlingen valgte 6 Næstformænd: *Briand* (Frankrig), *Stresemann* (Tyskland), *Adatci* (Japan), *Balodis* (Letland), *Mac Donald* (England), *Chao-Chu Wu* (Kina) og Formanden for Udvalget for Dagsordenen *Muhammed Habibullah* (Indien) udgjorde Forsamlingens Præsidium.

Den danske Delegation fordelte Arbejdet i de 6 Udvalg saaledes, at Folketingsmand *Holger Andersen* med Afdelingschef *Georg Cohn* som Suppleant anmeldtes i 1. Udvalg, Undervisningsminister *Borgbjerg* med Delegeret *Borberg* og Pastor *Povlsen* som Suppleanter i 2. Udvalg, Udenrigsminister *Munch* med Grev *Reventlow* som Suppleant i 3. Udvalg, Grev *Moltke* med Dr. *Moltesen* som Suppleant i 4. Udvalg, Frøken *Forchhammer* med Pastor *Povlsen* som Suppleant i 5. Udvalg og Grev *Moltke* med Pastor *Povlsen* og Frøken *Forchhammer* som Suppleanter i 6. Udvalg.

Generaldebatten om Forbundets Virksomhed.

Generaldebatten indlededes af Premierminister *Mac Donald*, der mindede om, at den britiske Delegation i 1924 havde været med til at forelægge Forsamlingen en Protokol, som hvilede paa den Tanke, at Fredsvær-

ket vilde fremmes, hvis der kunde skabes Sikkerhed. Men siden 1924 har man fulgt en ny Kurs. Kelloggspagten er Udgangspunktet for disse nye Bestræbelser, og Konferencen i Haag har ydet et af de væsentligste Bidrag. Vanskelighederne fra Haag var forsvundet, og Resultatet maatte styrke den mellemfolkelige Forbindelse. Forhaabentlig vilde Konferencens Beslutninger blive underskrevet i Løbet af nogle Uger.

Forsamlingens Opgave var at løse Fredens Problemer; man er begyndt med Kelloggspagten, der ikke bør være en Erklæring paa Papiret, men bør optages i de Forfatninger og af de Institutioner, der arbejder for Freden i Europa. Alle Folk ønskede at afslutte de militære Kapitler i Historien, og Forbundet maa løse Afrustningsspørgsmaalet; de Fremskridt, der gøres i denne Sag er Barometret for Forbundets Arbejde. Den britiske Regering vilde gøre alt for at fremskynde Afrustningskonferencen og vilde sige til de militære Sagkyndige, at der findes lige saa megen Sikkerhed i en politisk Overenskomst som i et Regiment Soldater. Den britiske Regering ønskede positive Resultater, og de Forhandlinger, der førtes med de Forenede Stater om Flaadebegrænsning, var stærkt paa Veje til at bringe en gunstig Løsning. Naturligvis var Flaaderustningerne ikke en Sag, der kunde løses af de to Magter alene, og de øvrige Magter vilde da ogsaa være frit stillet paa den kommende Konference. Visse af Pagtens Bestemmelser i Særdeleshed Art. 12 og 15 maatte ændres i Overensstemmelse med den Udvikling, der senere har fundet Sted.

Den britiske Regering vilde under Forsamlingen tiltræde den fakultative Bestemmelse i Domstolens Statut, og de forskellige Dominions vilde sikkert gøre det samme. Forhaabentlig vilde ogsaa andre Nationer tiltræde Bestemmelsen, saa at den 10. Forsamling kunde kaldes den fakultative Bestemmelses Forsamling.

Premierministeren omtalte dernæst Forholdet til Ægypten og Urolighederne i Palæstina, og om Mindretallene udtalte han, at de vilde findes, hvorledes man end delte